

[Gade]

direkte til konfrontation på miljø- og arbejdsmiljø- og forbrugerbeskyttelsesområdet med en politik, der prioriterer miljøet højest.

Forslaget om at give EF-Domstolen en fremskudt rolle i fortolkningen af, hvordan danske regler skal være, er et bevis på, at det vil gå galt. Den eneste sikkerhed er en fastholdelse af enstemmighedsreglerne.

SF er imod, at det politiske samarbejde, EPS, traktatfæstes, fordi det svækker dansk udenrigspolitisk selvstændighed. Derudover bliver andre lande i Europa udelukket og det nordiske samarbejde kørt ud på et sidespor, ligegyldigt hvilke erklæringer regeringen har fået. SF støtter tanker om i stedet at gå i den modsatte retning på det her område ved at udvide kredsen af lande i et politisk samarbejde til også at omfatte Norge og neutrale lande.

SF går ind for et åbent internationalt samarbejde. Forureningen kender ingen grænser og kræver derfor internationale løsninger. EF har alt for ofte blokeret for nødvendige beslutninger, og SF peger på, at en helt anden samarbejdsform er nødvendig. Alle lande i Europa må inddrages. Modellen fra Eureka-samarbejdet, det teknologiske samarbejde, der omfatter næsten alle lande i Vesteuropa, er et eksempel på et sådant samarbejds mønster.

Valget står altså mellem et ja til pakken, der i sin logik, i statsministerens logik, fører til, at vi bliver presset længere og længere i retning af en union – når vi siger ja til det her, skal vi sige ja til det næste, næste gang man stiller sig op og vil presse os – og et nej, hvor vi fastholder vor ret til at sige fra, den ret, som også står i Romtraktatens artikel 236.

Statsministeren gør det til et spørgsmål om ja eller nej til EF. SF vil advare imod den fortolkning, og skal vi have en folkeafstemning, er det vigtigt at få det sagt tydeligt.

Mange af de ting, vi her har på bordet, er netop de ting, der fik os i SF til at stemme nej i 1972. Men for over et år siden så vi i SFs folketingsgruppe klart, at unionsdrøftelserne tog en sådan fart, at vi henvendte os til socialdemokratiet og det radikale venstre og sagde: der er modstanderne, der er imod unionen, men der er også blandt dem, der er tilhængere af EF, nogle, der er imod den politiske union. Det er vigtigt, at de finder sammen i en modstand mod den udviklingsret-

ning og sådan, at man samlet kan vende sig imod den. Det er derfor med stor tilfredshed, vi i dag kan forvente, at et flertal her i salen siger nej til pakken.

Til den dagsorden, hr. Ivar Nørgaard har stillet, skal jeg knytte følgende bemærkning:

Det, SF lægger afgørende vægt på at få sagt i dag, er, at folketinget opfordrer regeringen til at afvise det opnåede forhandlingsresultat, som i sin helhed er utilfredsstillende – klart og utvetydigt, så det forstås også i befolkningen og uden for dette hus, at der er sagt nej til pakken i dens helhed. SF vil gerne bekræfte vilje til europæisk samarbejde efter de retningslinjer, jeg har skitseret i min tale.

Vi kunne godt have undværet de næste elementer om forhandlinger. Vi har hørt udenrigsministeren i fjernsynet gøre grin med de sonderinger og forhandlinger, han skal i gang med i den kommende uge.

Vi mener, at det samlede dagsordensforslag, som også indebærer, at unionsmodstanderne står samlet om at afvise denne pakke, er af en sådan karakter, at vi med glæde stemmer ja.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det radikale venstre kan ikke godkende forhandlingsresultatet efter regeringskonferencen. For længst og i god tid før afslutningen af konferencen har jeg på det radikale venstres vegne i markedsudvalget meddelt i overensstemmelse med vedtagelser på det radikale venstres landsmøde, at det radikale venstre var imod en traktatfæstelse af det udenrigspolitiske samarbejde og den dertil hørende overbygning i form af en fælles akt, der knytter det økonomiske og det udenrigspolitiske samarbejde sammen.

EF hedder på dansk rettelig EØF, Det europæiske økonomiske Fællesskab. Vi ønsker i det radikale venstre at bevare og udvikle det økonomiske samarbejde, men vi kan ikke acceptere den politiske overbygning.

Man kan spørge, om ikke det er ligegyldigt. Vi har jo i forvejen et europæisk politisk samarbejde, og det nye samarbejde bygger som hidtil på princippet om konsultationer og ikke på overnationale beslutningsregler. Det medgiver jeg, og der er heller ikke tale om suverænitetsafgivelse, men selve trak-